

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A-Fonds

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst

Sentencja

Wykładni art. 107 i 108 TFUE należy dokonywać w ten sposób, że sąd krajowy nie może oceniać zgodności rozpatrywanego w postępowaniu głównym warunku dotyczącego siedziby z art. 56 ust. 1 WE, obecnie art. 63 ust. 1 TFUE, w przypadku gdy rozpatrywany system zwrotu podatku od dywidend stanowi program pomocy.

(¹) Dz.U. C 22 z 22.1.2018.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 30 kwietnia 2019 r. — Republika Włoska/Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-611/17) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna polityka rybołówstwa — Ochrona zasobów — Międzynarodowa konwencja o ochronie tuńczyka atlantyckiego — Całkowity dopuszczalny połów (TAC) włócznika w Morzu Śródziemnym — Rozporządzenie (UE) 2017/1398 — Ustalenie uprawnień do połowów na rok 2017 — Wyłączna kompetencja Unii — Określenie okresu referencyjnego — Wiarygodność podstawowych danych — Zakres kontroli sądowej — Artykuł 17 TUE — Zarządzanie interesami Unii w organach międzynarodowych — Zasada względnej stabilności — Przesłanki stosowania — Zasady niedziałania prawa wstecz, pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz niedyskryminacji)

(2019/C 220/04)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez P. Gentilego, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: F. Naert i E. Moro, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: początkowo V. Ester Casas, a następnie M.J. García-Valdecasas Dorrego, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Moro i A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Królestwo Hiszpanii oraz Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 424 z 11.12.2017.